Хорват, який виступав в Україні, власним коштом організовує відпочинок у рідній країні для поранених бійців АТО та їх дітей

Читать на русском

Додати як бажане джерело в Google

Хорват, який виступав в Україні, власним коштом організовує відпочинок у рідній країні для поранених бійців АТО та їх дітей

Хорватський півзахисник Івіца Пірич виступав за київський «Арсенал» з 2003 по 2007 рік.

Нині колишній футболіст є агентом ФІФА, почесним консулом України у Республіці Хорватія, представником Торгово-промислової палати у Хорватії, Боснії і Герцеговині, Словенії та засновником гуманітарної акції «Україна-Хорватія».

Івіца Пірич з українськими військовослужбовцями

З 2015-го року Пірич власним коштом організовує відпочинок у рідній країні для поранених українських військовослужбовців, дітей бійців АТО та дітей-переселенців. Найпопулярніше питання, яке Івіца чує від українців: «Чому хорватський футболіст це робить?»

Справді, про це мене запитують практично у кожному інтерв'ю, — сміється Пірич. — Хто не пережив війну, той до кінця не може зрозуміти, чому я це роблю.

Мені було 12 років, коли у Хорватії почалася війна. Тому я дуже добре розумію українських дітей і знаю, як їм потрібна допомога і підтримка.

Війна — це найбільший жах у світі. Ми спали у підвалі. Вночі не могли нікуди виходити. Батьки думали, як купити чи де взяти їжу. Постійно чуєш: загинув сусід, знайомого застрелили.

Звичайно, ми ще були дітьми: я, молодший брат і старша сестра. Для нас це була ніби гра. Вже пізніше ти усвідомлюєш, що відбувалося. Сьогодні я слухаю дітей і розумію, що це однакові історії.

У Хорватії недавно померла одна жінка. На війні загинули троє її синів і чоловік. Президент нагородив її орденом, але самі розумієте, якою є його ціна. Вона весь час проводила на цвинтарі і дивилася на їх могили. Три її сини і чоловік віддали життя за свободу Хорватії.

Ви дуже стримано реагуєте, коли вас хвалять чи дякують за вашу діяльність.

Мене постійно запитують скільки це коштує. Таке враження, що люди думають виняткою про гроші. Я ні в кого нічого не вимагаю, то чому мене питають про такі речі?

Інша річ діти. Їхня подяка щира. Я дуже задоволений, коли бачу, що вони щасливі. Неможливо описати словами свої відчуття.

Хочу, щоб діти зрозуміли, що війна не триватиме все життя. Розповідаю, що у мене була мета — грати у футбол. І я її досягнув.

Що ви їм говорите?

Хочу, щоб діти зрозуміли, що війна не триватиме все життя. Вона пройде так само, як у Хорватії. Розповідаю, що у мене була мета — грати у футбол. І я її досягнув. Вони теж можуть стати тим, ким хочуть. Війна нікому нічого доброго не робить, але вона закінчиться.

У Хорватії організовую для дітей футбольні турніри, екскурсії містом, відпочинок на морі і так далі. Хочу, щоб вони не думали про жахи війни, яка забрала в них когось із батьків. Є діти, в яких загинули і тато, і мама.

Під час цієї поїздки вони бачать, як люди живуть в Європі і якою може бути Україна, коли стане членом Європейського Союзу.

Сьогодні у Хорватії вже побувала 1000 дітей і солдатів. Збираюся ще організувати відпочинок для 500 українців. Моя гуманітарна акція реабілітувала більше дітей та солдатів, ніж усі інші країни світу разом узяті.

Дітей з Донецька та Луганська вдома вчили, що їм краще жити в Росії, ніж в Європі. В Хорватії вони бачать все на власні очі. В мене є понад 500 листів від учасників акції. Діти-біженці до поїздки на відпочинок говорили, що хотіли б жити у Росії. Через 15 днів у Хорватії вони кажуть, що хочуть жити в європейській Україні.

12-13-річні хлопці і дівчата — вже не маленькі діти. Вони все бачать і розуміють. Завдяки інтернету інформація поширюється дуже швидко. Тому така акція — це найкраща пропаганда для європейського вибору України.

Капітан збірної Хорватії та зірка мадридського «Реала» Лука Модріч в одному з інтерв'ю сказав, що війна зробила хорватів сильнішими.

Це правда. Я вважаю, що українці теж стали сильнішими. В країні дуже піднявся патріотизм. Погано те, що багато людей гине. Діти втратили найважливіших людей у своєму житті — батьків. Це найгірше. Але вони розуміють, що тато віддав своє життя за Україну і цінують це.

Я дуже віруюча людина. У мене троє дітей. Дружина вагітна учетверте. Для себе я нічого не вимагаю. Хай тільки Бог дасть здоров'я моїм дітям. Лише це має значення. В іншому — як Бог дасть, так і буде.

Івіца Пірич з дружиною і дітьми

Сім'я не ревнує вас до вашої діяльності?

Ні. Вони мене повністю підтримують. Мої друзі, серед яких є двоє священників, дуже мені допомагають. Вважаю, що ми робимо дуже хорошу справу для українського народу. Діти і солдати до поїздки у Хорватію і після повернення в Україну — це зовсім інші люди.

Це правда, що вам заборонили в'їзд у Росію?

Так мені сказали. Мені туди і не потрібно їхати. Навіть не планував цього робити. Що поганого у тому, що я допомагаю людям, які постраждали від війни? Думаю, я чиню правильно. Мені сказали, що я допомагаю фашистам і терористам. Хай собі думають, що хочуть. Це Росія робить погані речі, як і тоді, коли війна була в Хорватії. Сценарій цих обидвох воєн — один і той самий.

Бог є і від нього ніхто не сховається. Рано чи пізно кожен отримає за свої заслуги. Якщо я роблю щось погане, то Бог мене покарає.

Сьогодні у Росії виступають гравці збірної України, а колишній капітан національної команди Анатолій Тимощук став тренером у «Зеніті». Як ви на це дивитеся?

Якби це зробив капітан нашої збірної під час війни, то він би не зміг повернутися у Хорватію. Це особиста справа Тимощука, але я такого зрозуміти не можу.

Ваш земляк і колишній тренер львівських «Карпат» Ігор Йовічевич вивчив українську мову. Спілкувався нею на прес-конференціях, у той час, як більшість українських тренерів говорять російською.

Я почав трохи вчити українську. Коли я прийшов грати за київський «Арсенал», то у контракті було прописано, що за 6 місяців я маю спілкуватися російською. Нам дали вчителя російської мови, а не української.

Солдати та їх сім'ї — це справжні герої України. Їм треба ставити пам'ятники. Людина не може віддати країні більше, ніж власне життя

Вболівальники і журналісти, які побували у Загребі на матчі Хорватія — Україна, кажуть, що ніхто в Європі так добре не розуміє українців, як хорвати. Як це пояснити?

Ми дуже добре розуміємо українців, бо Хорватія пережила таку саму ситуацію. У наших підручниках написано, що хорвати прийшли з Карпат. Я та мої друзі затишно почуваємося в Україні. Те саме можна сказати про українців, які приїжджають у Хорватію. Одразу помітно, що наші народи близькі. Це не щось штучне чи надумане. А найголовніше, що цю спорідненість відчуває кожен прошарок суспільства — звичайний турист, діти і солдати, які приїхали на реабілітацію чи багата людина. Всі говорять одне і те саме.

Український народ не очікував, що може трапитися війна. Ми теж у Хорватії не думали про таке. Але війна прийшла на наші землі і загинуло багато людей.

Війна закінчилася 1995 року і сьогодні Хорватія — країна стрімкого розвитку. У нас піднімається економіка. Країна стала привабливою для туристів. Ми мали дуже хорошого першого президента Франьо Туджмана. Він був при владі 9 років. Нині прем'єр-міністром Хорватії є мій друг Андрій Пленкович. Він великий симпатик України.

Вірю, що в Україні все теж буде добре. У вас велика і багата країна, а люди з душою і серцем. Бог не залишить український народ. Тільки треба трохи почекати.

Чимало українських футболістів притримуються позиції «спорт поза політикою». Чи потрібно їм публічно висловлюватися на тему війни?

Вважаю, що спортсмени не можуть стояти осторонь. Їх ніхто не просить йти в парламент і там виступати. Але підтримка таких людей, як просто словами так і фінансами, може допомогти дітям та солдатам. Тому футболісти мають бути соціально активними. Люди, які стоять на першій лінії, захищають всю країну, щоб жителі Києва, Запоріжжя, Дніпра, Одеси, Львова могли жити спокійно.

Солдати та їх сім'ї — це справжні герої України. Їм треба ставити пам'ятники. Людина не може віддати країні більше, ніж власне життя. Сім'я залишається без своєї опори у час, коли чоловік найбільше потрібен. 7-11-річні діти залишилися сиротами, а жінки з 2-3 дітьми на руках — вдовами. Таким людям потрібно допомагати.

Треба організувати фонди, які опікуватимуться інвалідами та сім'ями загиблих солдатів. Я дуже багато про це думаю. Але чимало людей, які обіцяли допомогти, не дотримуються своїх слів. Більшість політиків обманюють. Допомагає Марина Анатоліївна (дружина президента України Петра Порошенка. — Ред.) та Міністерство оборони.

Багато політиків тільки фотографуються і розповідають якісь казочки. Мені не подобається, що багато хто піарить себе за рахунок дітей та солдатів. Обіцяють допомогу, а коли зателефонуєш з якимось дрібним проханням, то ці великі, розрекламовані у Facebook, політики навіть не відповідають. Мені стає погано, коли я дивлюся їх інтерв'ю. Прийде час, коли я про все розкажу. Хочу, щоб люди знали, як штучно вони люблять свою країну.

На проживання дітей і солдатів у Хорватії ніхто з України не дав жодного долара. Я всім можу подивитися в очі. А чи вони можуть подивитися в очі мені, це питання.

Перша леді України Марина Порошенко під час зустрічі з Івіцою Піричем

Чи допомагав вам хтось із футболістів?

Було багато тих, хто сказав: «Ти — молодець», «Пірич, ми з тобою». Я вже третій рік проводитиму цю гуманітарну акцію і хотів би, щоб мені допомогли не лише словами. Тоді ми могли б відправити не 500 дітей та солдатів, а 5 тисяч. Це коштує дуже дорого, і я не можу дозволити собі такі речі. У мене немає таких можливостей. Але я не планую зупинятися, поки триває війна.

Не розумію, коли колишні чи чинні футболісти приїжджають у лікарню до солдатів і дарують їм свої футболки, шалики чи бутси. Як ці речі мають допомогти пораненим? Це просто піар. Мені на це гидко дивитися. Якщо справді хочеш бути корисним, то збери якусь допомогу чи купи потрібні речі для дітей солдатів.

Людям, які втратили на війні руки-ноги, не потрібні казки. Вони стали інвалідами за свободу своєї країни і потребують конкретної допомоги.

Таке у Хорватії б не пройшло. Якби футболісти прийшли до поранених солдат з футболками і бутсами, то вийшли б через вікно. Це правда.

Солдат треба забезпечити роботою, щоб після війни вони відчували себе важливими і потрібними. Якби я був у вашому парламенті, я б там воював щодня. І добився б того, що військовослужбовці мали б хліб, м'ясо і могли нормально забезпечувати свої сім'ї.

Футболіст збірної України Роман Зозуля має свій благодійний фонд і активно допомагає українській армії.

Я знаю і радий, що він багато робить. Інші футболісти теж могли б до нього приєднатися. Але благати когось не треба. Якщо він сам, як українець, не відчує, що має допомогти своєму народу, то краще йому про це не говорити.

Фанати іспанського «Райо Вальєкано» демонізували Зозулю за його діяльність. Як так трапилося, що Роман на півсезону залишився без футболу?

Не вважаю Зозулю винним у цій ситуації. Так просто нічого не відбувається. Комусь було вигідно, щоб це трапилося. Якби він так не допомагав, то нікому б не заважав. Не скажу, що всім, але багатьом він заважає.

Роман робить хорошу справу. Всі йому мають сказати за це «дякую». Зозулі немає за що виправдовуватися.

Чи може він у майбутньому стати політиком?

Для України це було б добре. Він іде правильним шляхом. Роман боротиметься за права простих людей.

Не розумію, коли колишні чи чинні футболісти приїжджають у лікарню до солдатів і дарують їм свої футболки, шалики чи бутси. Як ці речі мають допомогти пораненим?

Два роки тому у Загребі відкрили пам'ятник Тарасу Шевченку. Читала, що ви допомогли його профінансувати.

Це правда. Якщо можеш, то допомагаєш. Якщо не маєш такої змоги, то все одно шукаєш можливості допомогти.

Я зайшов дуже далеко. Не можу сказати: «Я вже зробив гарну справу і більше цим не займатимусь».

Я пережив свою війну. Коли читаю листи від дітей, то розумію, що їм потрібна моя допомога. Не кажу, що знаю історію кожного, хто побував у Хорватії, але більшість мені відомі. Коли комусь важко, то треба відкрити ці листи і читати. Тоді людина зрозуміє, що в неї немає проблем.

Звичайно, дуже важко все організувати, але щоразу це вдається. Діти радіють, стрибають і купаються. На це навіть страшно дивитися (сміється. — Ред.). Не дай Бог хтось собі зламає руку чи ногу. На щастя, все проходить добре і діти повертаються веселими.

Після приїзду вони всім розповідають, що Україні потрібно в Євросоюз. Через дітей поширюється дух Європи на всю країну, особливо на проросійські регіони. Це саме те, що потрібно Україні. Можливо, хтось зі мною не погодиться.

Як вам вдалося перехопити в Росії приміщення для українського консульства у Спліті?

Недавно я отримав контракт на нього від мера міста. 1 рік і 7 місяців я боровся за це приміщення. Це був жах. Коли я сказав, що там буде консульство України, то почалася дипломатична війна. Слава Богу, що ми виграли.

Тепер синьо-жовтий прапор буде поряд з консульствами Англії, Франції та Італії. Щороку там проходять мільйони туристів. Кращого місця для реклами України як держави немає у світі.

Отримати це приміщення, це все одно, що виграти Лігу чемпіонів. Це дуже сильний крок для України.

Чимало футболістів після завершення кар'єри не можуть себе знайти у житті. Як вам вдалося реалізуватися?

Людина ніколи не знає, яку дорогу їй підготував Бог. Я не думав, що стану консулом і представником Торгово-промислової палати. Очікував, що все моє життя буде пов'язаним з футболом.

У нас дуже багато спортсменів, які виступають за кордоном. Але за 25 років незалежності Хорватії лише я став консулом країни, в якій грав.

Я вже провів три бізнес-форуми, які відвідали прем'єр-міністри Хорватії (Андрій Пленкович) та України (Володимир Гройсман). Допомагаю багатьом українським бізнесменам відкривати двері у Хорватію і реалізовувати їх проекти. Так само працюю з хорватами.

Івіца Пірич з Андрієм Пленковичем та Володимиром Гройсманом

Футбольне минуле вам якось допомагає у роботі консула?

Так. Але спортивна і дипломатична сфери — це два різних світи. Футбол — це моя перша любов. Спочатку сам грав, потім влаштовував гравців у клуби. Це був один етап життя. Сьогодні — інший.

Ви продовжуєте вести справи футболістів як агент?

Так. У мене є молоді гравці у «Дніпрі», «Шахтарі» та «Динамо». Планую відкрити футбольну академію у Хорватії.

Деякі українські політики пропонували мені місця у партіях, але я від цього далекий. Мене це не цікавить і мені це точно не потрібно.

Колишній футболіст «Динамо» і «Мілана» Каха Каладзе став міністром енергетики і природних ресурсів Грузії. Ви не думали про політичну кар'єру у рідній Хорватії?

Ні. Я не хочу в це лізти.

Як у вас на все вистачає часу?

Це вам краще запитати у моєї дружини (сміється. — Ред.).

Цього року Івіца Пірич організує відпочинок для 400 дітей військовослужбовців і переселенців із зони АТО

В одній з газет в день матчу Хорватія — Україна знайшла ваше інтерв'ю. Що ви сказали хорватським журналістам?

Що збірна України гратиме на контратаках і ваша команда має висококласних флангових футболістів. Звичайно, Хорватія — дуже сильна, але все одно доведеться тримати оборону.

Гра вийшла цікавою і в дружній атмосфері. Перед матчем у Загребі хорватські та українські вболівальники разом пили пиво і вино. Я дуже радий за це. Багато писали, що українські фанати проблемні і створять багато клопотів. Це все пропаганда сусіда.

За кого вболівали?

50 на 50 (сміється).

Чи їхати збірній України в Росію на Кубок світу-2018, якщо вона вийде на турнір?

Звичайно. А чому ні? Спеціально потрібно їхати і грати за свою країну, і свій прапор. Я б зіграв із задоволенням.

З капітаном «Шахтаря» Даріо Срною говорите про війну?

Так. Даріо дуже любить Донецьк і хоче туди повернутися. Надіємось, що війна скоро завершиться.

Які спогади у вас залишилися від часу, проведеного в «Арсеналі»?

Це були хороші 5 років. Я познайомився з Києвом, багатьма тренерами і гравцями. Я себе почував в Україні, як вдома. Можливо, у минулому житті я справді був українцем. Два роки я грав у Німеччині і там я відчував себе, як у гостях.

Коли переходив в «Арсенал» з «Хайдука», я питав: «Чому Україна, а не якийсь інший чемпіонат?». Бачите, як все потім склалося. Так хотів Бог. Якби я не грав тут, то не був би так прив'язаний до України. Я радий, що так вийшло. Як кажуть у Хорватії, йдемо далі.

Яка ваша мрія?

Нещодавно був в Єрусалимі. Я завжди молюся за здоров'я своєї сім'ї, друзів і за те, щоб не було війни. Не тільки в Україні, але у всьому світі. Багато людей страждає і помирає. Страшно дивитися на те, що відбувається у Сирії.

Теги: волонтери реабілітація Пірич Івіца

Юлія Більченко

ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР

17 квітня 2017 г., 09:53 Переглядів: 2656 Коментарі: 0

Роздрукувати Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

Важливі новини

17.08.2026 5 мільйонів доларів за дрони фірмі з фейковим Ozempic: як «Стрим техно» Конотопського уклала угоду з... #БПЛА #дрони #Схеми

08.08.2026 Друг Василя Малюка, якого НАБУ підозрює у вимаганні 1 мільйона доларів, виявився учасником сходки ро... #СБУ #Рудьковський #Малюк Василь

ЦЕНЗУРА ЯК ОБІЙТИ БЛОКУВАННЯ І ЧИТАТИ НАШ САЙТ

Останні новини

По даті По переглядам По коментарям

12:05 На Одещині жінка вигнала з мінімаркету працівників ТЦК, які намагалися мобілізувати чоловіка

12:02 Підроблені EUR.1 завдали збитків на 14,8 мільйона гривень: матеріали справи «Волпас» передали прокуратурі

11:59 Павло Щербина намагається перевести игровий бізнес із «Сенс Банку» до «Банку Альянс»

11:53 **Сильна пожежа спалахнула на Київщині після атаки балістикою**

11:47 США продовжили термін переговорів щодо продажу закордонних активів «Лукойлу»

Підписуйтесь на наш канал в Telegram. Оперативно про головне

11:45 **Київ та область атакують балістичні ракети: нові ракети прямують на столицю**

11:40 Заявника НАБУ в справі екс-голови ДСА Сальнікова затримали за підозрою в схемі фіктивного бронювання

11:37 «Мадяр» попередив про нові атаки РФ: «Непрості випробування лише попереду»

11:32 У Києві затримали «злодія в законі» «Куцу»: суд дозволив тримати його під вартою 45 діб

11:27 В Україні з 1 вересня вдвічі підвищать студентські стипендії: скільки отримуватимуть

11:24 Федоров відповів, чи планує йти у президенти України: «Буду ухвалювати рішення»

11:19 У Києві помітили рідкісний Audi R8 із 570-сильним V10: суперкар розганяється до 329 км/год

11:13 Засновник Blackwater Ерік Принс створив компанію для захисту від дронів «як сервіс»

11:07 «Ще жовтень, ще жовтень, і знову жовтень»: як у Київському апеляційному суді затягують справу Ярославського

11:02 **РФ вдарила по розподільчому центру «Аврори»**

10:57 Нічний обстріл Одеси: в місті пролунала серія вибухів

10:50 Суд скасував понад 116 тисяч гривень податків і штрафів за доходи з OnlyFans

10:44 Зеленський закликав посилити ППО після масованих ударів РФ: «Це жертви, яких могло б не бути»

10:38 Глава МЗС Німеччини прибув до Києва: в центрі міста обмежать рух

10:32 В Одеській області пошкоджено енергооб'єкти ДТЕК: в Одесі є перебої зі світлом

10:26 США запровадили 50% мита на частину канадських товарів після провалу переговорів

10:20 У Херсоні внаслідок атаки дронів знищено торговельний центр

Теги новин

COVID-19 агрессия России Атака Війна Война ВСУ Вторжение Дональд Трамп Донбасс ДТП Зеленский ЗСУ Киев Київ коронавирус Корупция Напад Росії на Україну Нападение России на Украину окупанти окупанти Порошенко Путин Росія Россия СБУ США Украина Україна ЧП Эпидемия коронавируса

Наші опитування

Чи вірите ви, що Дональд Трамп зможе зупинити війну між Росією та Україною?

○ Так, повністю зможе
○ Частково зможе, але не відразу
○ Ні, не зможе
○ Це залежить від дій інших сторін
○ Важко відповісти

Голосувати

Показати результати опитування
Показати всі опитування на сайті

2013–2026 © АНТИКОР — національний антикорупційний портал

Реклама на сайті • Наші партнери

Політика конфіденційності

Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам.

0.043121